

Til nr. 278

Et alvorligt hul i det sociale sikkerhedsnet i Danmark er, at man i princippet kun kan få sygedagpenge i et år. Der er mange - stærkt administrationskrævende - undtagelser. Men alligevel er der hvert år 4-5.000 mennesker, der falder for denne vilkårlige tidsbegrænsning. En del af dem kan få en anden ydelse, typisk kontanthjælp, men især gifte oplever en voldsom indtægtsnedgang - ganske uforskyldt. Det kan endda dreje sig om mennesker, der afventer sygehusbehandling, selv om dette egentlig strider mod lovens hensigt.

Socialkommissionen har foreslået en forlængelse af sygedagpengeperioden fra 1 til 2 år. SF ser ingen grund til ikke at tage skridtet fuldt ud og afskaffe varighedsbegrænsningen, idet det dog forudsættes, at indsatsen for at få folk i gang igen gennem behandling og revalidering styrkes.

Omkostningen på 113 mill. kr. er baseret på Socialministeriets skøn fra 1994. Det kan meget vel være, at det rigtige beløb ligger noget lavere.

Til nr. 279

Narkoområdet er hyllet i mystik. Ingen ved, hvor mange narkomaner vi har. Sundhedsministeriet har ikke engang en klar definition på, hvad en narkoman er. Man kan heller ikke få klare oplysninger om, hvor mange politiresourcer narkokriminaliteten og den medfølgende berigelses-kriminalitet lægger beslag på. Justitsministeren har et gæt på, at mindst 300 betjente på årsplan bruger deres tid på narko m.m.

Derudover er en del narkomisbrugere indsatte i fængslerne enten for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller for følgekriminalitet. En indsat koster mellem 600.000 og 800.000 kr. om året.

Der er ingen tvivl om, at narko belaster det danske samfund. Først og fremmest menneskeligt - dernæst økonomisk!

Narkobehandlingen er i dag en amtslig opgave, men problemet er geografisk så skævt fordelt, at pengene slet ikke slår til i de hårdest belastede områder. Derfor er det vor opfattelse, at der skal en statslig tilskudsløsning til.

Da der ikke findes et samlet overblik over behovet, er det umuligt at give et helt præcist tal for prisen. Men tager man udgangspunkt i Københavns Kommunes budget, hvor man anvender 65 mio. kr. årligt til metadon og behandling af ca. 350 narkomaner, og man anslår, at vi på landsplan har 10.000 narkomaner, bliver tallet voldsomt. Et kvalificeret bud er 1 mia. kr. Der er på bl.a. forslag af SF afsat ca. 66 mill. kr. fra satspuljen i 1996.

SF foreslår, at der afsættes yderligere 100 mill. kr. i 1996. Samtidig skal der gøres noget effektivt for at komme i gang. Det har helt uacceptabelt vist sig at være et problem at få brugt de alt for få penge, der er afsat i år (1995).

Man skal følge denne udgift op med besparelser (eller forbedringer) i kriminalforsorgen og politiet, når effekten viser sig, samt en nedtrapning af metadonbehandlinger, som ikke følges op af egentlige behandlingstilbud.

Til nr. 280

I dag får selv meget rige folkepensionister udbetalt grundbeløbet ubeskåret, også selv om de har en formue på flere millioner kroner - og løbende afkast af denne. Der aftrappes kun for dem, der har en *arbejdsindkomst* på mindst 125.000 kr. ved siden af folkepensionen.

SF foreslår, at der også sker en aftrapning for pensionister med en stor kapital- eller privatpensionsindkomst. Konkret foreslås, at disse indkomsttyper først udløser aftrapning, når den samlede indkomst er over 325.000 kr. Det betyder, at kun meget velstående pensionister bliver ramt. Det drejer sig om under 2,5 pct. af pensionisterne.

Personer, der alene har en arbejdsmarkedspension ved siden af folkepensionen, bliver *ikke* ramt. F.eks. vil en LO-arbejder med en løn på 230.000 kr./år ikke blive ramt, selv når hans 9 pct.-pensionsordning er fuldt udbygget. Akademikeren, der har haft en løn på 330.000 kr./år,